

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč«.

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vsa leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri oporavnitvi in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Oporavnitve »vina Zonta 5.«

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »vina Terreste« »Nuova Tipografia« vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Po sklepu deželnih zborov.

Sklenoli so svoje letošnje delovanje uže vsi dež. zbori, in delegacije zdaj razpravljajo skupno gospodarstvo obeh državnih polovic. Primerno je torej, da se ozremo nazaj na letošnje delovanje dež. zborov. Od vseh drugih dež. zborov pa so nam najbolj pri srcu oni, v katerih se obravnavajo zadeve našega slovenskega naroda, zatorej pa hočemo govoriti le o teh. O koroškem in Štajerskem zboru je malo povedati; tam nemška večina brezobzirno ravna s Slovenci in ti naši bratje se ne morejo zdatno braniti proti nepravilni večini. — Dokler se ne bodo ločili slovenski deli teh dežel od nemških sodeželanov, ali pa se vsaj ne vpele kakov drug modus vivendi, kakor bi bila na priliko Hohenwartova narodnostna postava, bodo v teh obeh zborih Slovenci le vedno prezirani in tlačeni, posebno pa glede na narodni njih razvitek in napredek. V teh obeh zborih se tudi ni nič kaj posebnega zgodilo in sklerolo, razen če vzamemo to, da so Velikonemci tudi o tej priliki pokazali svoj nazov liberalizem, ko je namreč šlo za spremembo volilnega reda. V enakem položaju glede na našo narodnost smo tudi mi Primorski Slovenci; le na Goriškem so v deželni hiši nekoliko na boljšem. — Govoriti nam je torej pred vsem o Kranjskem dež. zboru. V tem zdaj sede Slovenci v veliki večini in mislilo se je pred odprtjem letošnje sešije, da bodo letošnje zasedanje tega zbora jako viharo. In res so došla mej svet uže poročila iz odseka o verifikaciji volitev, po katerih bi bil v Ljubljani in po vsem Kranjskem nastal strašans »šunder«; a sedanji vladi gre v prvi vrsti za mir, in zato, da ne daje povoda Velikonemcem, da bi kričali o zatiranju in pritisku. — Vlada ima zopet uroke za tako postopanje, ker je, kakor se sliši iz poslaniških krogov, zadala besedo na najvišjem mestu, da mora svojo pomirljivo zadačo izvršiti, ne da bi Nemce žalila. To je uže tako v Avstriji, Nemci so bili vedno izvoljeni narod, uživali so predprave in težko je zljaj, omejiti jih na enako stališče z vsemi drugimi avstrijskimi narodi. — Postopanje od strani vlade je po tem takim popolnoma jasno in Kranjski poslanci, kateri imajo računati z vlado, slovenskemu narodu prijazno, prišli so v dilemo: hočejo-li braniti narodne pravice do skrajne meje, kakor je

to storila šestorica, ali pa se hočejo udati politiki oportunitete, katere se je ulula večina. Da so ene in druge poslance, odločne in oportune, vodili čisti nameni, na tem nočemo dvomiti. — Vse, kar bi mogli očitati poslancem, je to, da so se prenažili v začetku in tako narod zbežgali. — Kajti naroda so se polastili utiski prvih javnih poročil o delovanju novega zbora, in ta dela so dala pričakovati, da bodo narodni poslanci postopali odločno, ter se ne udado terjatvam oportunitete. Mi sicer nismo posebno navdušeni za zadnjo, priznavati pa moramo pri vsem tem, da včasih nastopijo za politikarje taki slučaji, v katerih so primorani, nastopiti javnemu menenju nasprotno pot in se podati v nevarnost, da zgube svojo populariteto, katera je vendar poslancu jako zaželena in zaradi katere nekateri poslanci celo igrajo dvojno ulogo; vse drugače namreč govore ministru, vse drugače pa doma svojim volilem. Pa pustimo to; kedor je čital dopise iz Ljubljane o tej zadevi »pro« in »contra« v našem listu, ta si je lahko sodbo napravil o postopanju večine deželnega zbora in priznavati mora, da je bil položaj silno težaven. — Gotovo je, da so mnogi kranjski deželni poslanci zgubili dosti na glas, ali vse se zna popraviti, vse bode pozabljeno, ako bode končni uspeh dober, ako poslanci v bodoče z fakti in rezultati opravičijo sedanje svoje postopanje, kajti svet končno vendar sodi po uspehih. Zatorej pa svarimo pred prezgodnjo popolno obsodbo večine kranjskega deželnega zbora in izrekamo nado, da se sedanji jako zmedeni položaj sčasoma sčisti. — Stališče pa, katero je pri tej priliki zavzel narod, je poslancem svarilen: »Mene tekel upharsina«.

Želeli bi bili tudi mi iz srca, da bi bila volilna reforma na Kranjskem drugače izpala, nego je, posebno pa da bi se bil v velikem posestvu odstranil spomin na feudalstvo. Kako liberalna je v tem obziru volilna postava za Goriško, kder volijo v velikem posestvu uže kmetje srednje vrste, ki plačujejo po 50 goldinarjev neposrednega davka, za katero določo ima posebne zasluge sedanji deželni predsednik kranjski, gospod baron Winkler. — Pa kar ni, to more in mora postati; ne gre več v 19. stoletje, da bi le večinoma zadolženi »deskari« imeli pravico, voliti v velikem posestvu in nemški

liberalci na Kranjskem, kateri jašejo še tega zadnjega »rozinanta« v oklopih, so nam najlepši dokaz, da je nemški liberalizem le publi fraza. — A pustimo to. saj tudi onih »600 gl.« na leto ne podpre dosti imenitnega nemškega mosta do Adrije, ako ga ne podpre kaka večja, zdatnejša sila.

Poglejmo zdaj rajše nekoliko na Goriško. — V deželnem zboru goriškem letos ni bilo viharja, mirno, kakor uže več let poprej, reševali so poslanci Goriškega tudi letos navadne deželne zadeve; o volilni reformi pa tam ni duha, ni sluha. Ko so sedeli v deželnem zboru goriškem še nekateri italijanski takozvani »cedonci«, sklenola se je sprememba volilnega reda glede velikega posestva v »liberalnem« zmislu; a zdaj sede v tem zboru po slujenju najbolj liberalni Italijani, a prav ti liberalci niso nič kaj prijatelji razširjenju volilne pravice in tako je v obče tudi v Istri in v Trstu, kder bi »liberalci« uvedli celo feudalstvo, da le morejo zatirati Slovence. — Sicer pa so proti koncu sešije tudi v goriški zbornici začeli od daleč švigati bliski, kar je znamenje, da se Italijani zopet pripravljajo na kak boj proti Slovincem. Za letos se je stvar pomašila, prihodnje leto pa bo teško brez spletek.

Toda slovenski poslanci so pokazali uže letos, da so kompaktni in da jih najdejo Italijani vsaki čas pripravljene. Naj pri tej priliki konstatujemo, da tudi nekakega poslance, katerega so sumničeli nekateri domači listi, kakor da ne bi bil zanesljiv, zdaj uprav tisti listi hvalljo, kar iz našega stališča poudarjamo s posebnim zadostjenjem. V obče torej moramo Slovenci zadovoljni biti s slovenskimi poslanci v deželnem zboru goriškem.

Ozrimo se zdaj nekoliko v tužno Istro. Tam so Slovani baš letos začeli ozbiljni boj, katerega smo mi obširno popisali. Italijane je ta ozbiljnost spravila ob um in takt, tako sicer, da so vsvojem gnjevu pozabili celo dostojnost in se pred vsem svetom osmešili.

Oni niso nikoli mislili, da jim bodo Slovani delali toliko preglavico. Nemamo sicer veseliti se še posebnih uspehov v Istri; toda za zdaj je uže to uspeh, da je nehal gnjiti mir in da je žaželo živo zanimanje za slovensko stvar v tej dosedaj pozabljeni deželi. — Upamo, da je to še le iskromen začetek in da gosp. Laginja ni zadnji, kateri je govoril hrvaško v po-

reškem zboru; upamo tudi, da so letošnji dogodki v Istri vzbudili občno pozornost na zatirane Slovence v tej pozabljenej deželi in da bodo, kolikor je v njihovej moči, tudi slovanski državni poslanci uplivali na to, da vlada vendar enkrat konec stori čudnim razmeram tam doli, ker od vlade je mnogo odvisno, da se odstranijo čudni, popolnoma nepravni odnošaji v Istri. Začetek je storjen, četa borilcev za prava Slovanov v Istri se množi od dne do dne; končni uspeh ne more izostati. — Pečati se nam je končno in najozbilnejše z deželnim zborom tržaškim, kateri je nam najbliže.

(Konec prihodnjic).

Čestitamo!

Mi malo kedaj čitamo poreški list »L'Istria«, kojega mnogi »lažitorba« nazivajo, a še manj se oziramo na to, kar piše. »Naša Sloga« mu uže odgovarja, kakor je vredno.

Zadnji broj tega lističa smo slučajno v roke vzeli, in v njem našli notico iz Kopra, in na njo se hočemo s tem ozreti.

V tej notici iz Kopra se pravi, da se je c. kr. okrajni glavar koperski, g. vitez Bosizio, preko noči naučil hrvaški jezik, ker včeraj ni znal ni besedice hrvaške, a danes uže piše brez slovničnih in sintaktičnih pogreškov hrvaške dekrete imenovanja. Na tem mu poreška »lažitorba« čestita, in pristavlja, da obljuba učiteljev sprejema v italijanskem jeziku.

Kaj hoče s tem teta »Istria« doseči? Ali pokazati, da je gospod glavar nedosleden, ali zabraniti, da piše tudi nadalje hrvaške dekrete?

Če prvo, potem mu je lahko zadovoljiti gospode v Poreču. Naj sprejema obljube učiteljev za hrvaške šole v hrvaškem jeziku, in bode mir in zadovoljnost, kakor mej učitelji samimi, tako mej našim narodom in mej samimi poreškimi gospodi.

Mi mislimo, da je poreška teta, ko je ono notico prinesla, na drugo mislila, na to namreč, da zabrani pisanje hrvaških dekretov. Hotela je morda prestrašiti gospoda Bosizio, da ne bi več pisal hrvaških dekretov.

Gospodje v Poreču se bojé hrvaškega jezika, kakor hudič križa. Oni posredno ali neposredno slijo občine, več ali manj

Podlistek.

Punt slovenskih kmetov.

(Zgodovinska črtica iz 18. veka.)

Nasproti Krškemu mestu na Kranjskem stoji ob Savi prijazna Videmska vas. Vahodno od te se dviga prijazni hriboček Ljubno s podružno cerkvico sv. Marjete. Od tod je prav prijazen razgled v sosedno Kranjsko in Hrvaško deželo, a tudi velik del štajerskega Zasavja se odpre odem proti severno vzhodni strani. Tu je stala pred 300 leti na samem mej smrekami za one čase precej velika hiša. Pri zemlji je bila zidana klet, a navrh nje leseno poslopje še stmo precej začrnelo slamnato streho. Obdana je bila hiša okoli in okoli z lesenim hodnikom, nad katerim je viselo v gostih vrstah rumeno koruzno strokovje.

Bilo je nekaj dni po vseh Svetih 1. 1572 proti večeru, ko je uže mrak zakrival mično okolico pod Ljubenskim holmom. Nebo je bilo mlačno, hud in vlažen veter je pihal in vzdigoval zarumenelo listje po tleh; k malu je začelo še deževati. V hiši Miklavža Hrovata — tako je bilo ime hišnemu gospodarju — zbralo se je bilo zelo različno društvo. Poleg premožnega gospodarja, široko plečastega moža rudečih lic in gorke krvi je sedel Elija Gregorič. Okoli mize in peči so še sedeli Uškok Marko Nožina, Juri Planinec, čevljar iz Krškega, kovuč Pavel Šterc od sv. Petra

*) Odloemek iz »Zgodovine štajerskih Slovencev« (rokopis) J. Lapajna v Krškem.

pod Gorami na Štajerskem, usnjar Hribar iz Radeč na Kranjskem, kramar Dordič iz Metlike. Kaj je ta čudna družba tu opraviti imela? Čemu se tu zbrala? K malu izvemo.

Dočim se družba krepča z dobro kapljico, katero jim je ponudil gostoljubni gospodar, pripoveduje jim Elija Gregorič zelo zanimive reči, kajti vse oči so bile le vanj obrnene. Kdo pa je bil ta Elija Gregorič? Precej priletel mož katic 50 let je imel, pa bil je bistrega uma. V mladih letih je bil vojak na turški granici in služil pod bistrimi kranjskimi poveljniki, pod Lenkovičarji in slovečim slovenskim junakom Herbartom Turjaškim,*) ki sta se večkrat hrabro borila proti divjemu Turčinu. Gregorič je bil sicer rodom Kranjec, doma iz Ribnika pri Črmošnjicah, v

*) Lenkovič Janez je umrl 22. junija 1569 in je pokopan v frančiškanski cerkvi v Novem mestu.

*) Janez Lenkovič se je mnogokrat poskusil s Turki, ki so vselej čutili njegovo težko roko. Bil je pa tako gostoljuben in prijazen, da ga niso mogli pozabiti na Hrvaškem in Kranjskem. Najbolje znači delovanje njegove grobni kamen. Na njem je vpodobljen, kako s krepko roko odganja po cesarskem jabelku sikajočo kačo (Turčina). On je bil učitelj še večjemu junaku — Herbartu Turjaškemu. Še le 18 letni se je Turjaški na granici zoper Turka bojeval. Tako srčen, junaški in moder vojskovodja je bil, da je (l. 1557) s 340 slovenskimi možmi premagal 4200 Turkov. L. 1574 je pa padel v boju zoper Turke, katerih je bilo veliko več, nego kristijanov; glavo so mu Turčini odsekali in v Carigrad odnesli. Za denar so jo avstrijski poslanci odkupili, in zdaj se hrani še na Turjaku na Kranjskem.

denšnjem kočevskem glavarstvu, a takrat je bil podložnik grofu Štefanu Frankopanu. Katic 20 let pred to dogodbo pa se je bil naselil v Brdovcu, ne daleč od grada Sosedu na Hrvaškem, ki je kakove 3 ure od štajerskih Brežic oddaljen. Tu si je bil zemljišče kupil in imel lepo premoženje, vinograde in živino. Novi njegov gospod je bil graščak France Tahy na Sosedu. Ta mož je pa gospodaril tu prav po svojej spačenej volji in trmi, delal je se svojimi podložniki tako neusmiljeno, da je groza človeka, ko opisuje njegovo delovanje. Nakladal je kmetom silno hude davke; vzel jim je, kar mu je bilo všeč. Ako je imel kdo lepo ženo ali hčer, odpeljal jo je siloma in ugajal svojej samopašnosti z njo. Če pa je imel sam staro kljuse, ki ni bilo za rabo, silil je podložnika, da ga je moral kupiti; ali če je imel v hramih sprideno vino, razdelil ga je mej ljudi, potem pa je terjgal slehernega, naj plača, ako noče, da mu pobere iz hleva konja in goveda.

Živino so mu morali kmetje rediti, isto tako lovske pse. Ako se je kaj pozgubilo ali pocepalo, moral je kmet živino plačati, za psa pa vola vrnoti. Tudi Gregorič, ki je to prav živo pripovedoval navzočnej družbi, katera je sicer o nečloveškem ravnanji Tahy-jevega uže večkrat prej čula, učinol je ta veliko krivic. Vzel mu je siloma vse premoženje, vinograde in živino; vredno je bilo 200 cekinov vse vkup.)*

*) Cesar je pa tega človeka (Tahy-a) potreboval, ker mu je dobro pomagal v bojih zoper Turka.

»Tako bratje,« reče Elija Gregorič, dokončavši svoj govor, »našel sem Vam vse, kar nas boli in zato se hočemo upreti, in mislim, da se tudi Vam na Kranjskem in Štajerskem bolje ne godi.«

Tudi kranjskemu in štajerskemu kmetu se ni dobro godilo. Marsikateri plemenitaš je trdo, neusmiljeno ravnal s kmetom, kakor bi ta ne bil človek, nego neumna živina. Vsled turških napadov so bili davki uže itak neizmerno veliki, poleg tega so pa posamezni grofi in graščaki še na svojo pest prav kruto tlačili kmeta in podložnike.

Zato nadaljuje Gregorič s prav živimi barvami: »Nam je hudo, vam je hudo, batine padajo takraj in onkraj Sotle in Save. Sosedl smo si, bratje po rodu in jeziku, zato se skupaj vzdignimo zoper skupne svoje tlačitelje.«

»Da, skupno na male in velike pijavke,« oglaš se čevljar iz Krškega.

Gregorič poduči zdaj v imenu svojega prijatelja Mat. Gobca iz Stubice na Hrvaškem, ki je bil prvi voditelj upora z imenom »kmetijski kralj ali beg«, kakor ga v zgodovini nazivljajo*), kako se punt osnuje in začne.

Naševal je vse vasi v Hrvaški, ktere so za upor uže pripravljene bile. »Imamo,« veli Gregorič, »puške dvocevke, kopje, svinca in praha; pa tudi sekira, kramp, kosa in cepec nam bo dobro služil. Vsaka hiša nam da po enega moža, tako da nas bo velika množica.«

»Poslance,« nadaljuje Gregorič, »ktere smo bili spomlad na vaše troške iz

*) Njega so baje hoteli kmetje za kralja ozvati, zato se ga je to ime poprijelo.

od njih odvisne, da pišejo talijanski; oni bi hoteli tudi šole, kolikor je mogoče, poitalijančiti; oni sami samo italijansko urađujejo; oni branijo deželni poslanecem, v zboru hrvatski govoriti; oni bi hoteli tudi sodnikom in strankam zabraniti, posluževati se hrvatskega jezika; oni se glede tega protivijo in pišejo zoper jasne ustanove zakonske; oni v obče proglašujejo Istro za italijansko deželo, navadni, ukazovati in biti uslišani, hoteli bi ukazovati tudi e. k. okrajnim glavarjem in sploh e. k. uradnikom.

Izšli so svoji žolci na viteza Bosizia uže v čas volitev, ker se ni dal od njih voditi, ker se je pokazal nepristranski in pravični, kakor je pristojno vsakemu uradniku, posebno onemu, koji dela v imenu cesarske kraljevske vlade.

Oni sedaj zopet o njem pišejo, in zakaj? Ker piše dekrete imenovanja tudi v hrvatskem jeziku.

Gospod vitez Bosizio je služil, predno je v Koper prišel, v Sežani. Uže ko je tja prišel, znal je nekoliko slovenski. Tam se je še bolj izuril v slovenščini. In zna jo slovenski, zna tudi hrvatski, ker ni velikih razločkov med prvim in drugim. Ni tedaj resnica, da se je on preko noči hrvatski naučil.

Ako bi pa tudi ne vedel, kolikor ve, on bi vendar mogel izdajati hrvatske dekrete. Minister-predsednik ne dela vsega, kar na ministerstvo spada, namestnik ne dela vsega, kar na namestništvo spada, in okrajni glavar ne dela vsega, kar na okrajno glavarstvo spada. Vsak ima svoje različne sporočitelje, in ti lahko poznajo tudi tak jezik, katerega on ne pozna dobro, in lahko tudi pišejo v takem jeziku, da zadostijo zakonu in zadovolje strankam.

V resnici, gospod Bosizio mora imeti takovih sporočiteljev, koji tudi slovenski in hrvatski znajo, ali pa sam eno in drugo zna.

Uže od več strani smo doznali, da dobivajo slovenske in hrvatske dopise, odkar je ta gospod okrajni glavar v Kopru. Uže od več strani se je nam o tem pohvalno izreklo, mej tem, ko nismo nikdar slišali, niti brali, da bi se nanj tožilo z italijanske strani, češ, da je ne piše italijanski. Vsled tega, kar smo mogli zvedeti, gospod Bosizio, koperski okrajni glavar, enako spoštuje in enako ljubi vse narodnosti svojega okraja, on strankam tako odgovarja, kakor mu one pišejo, on z Italijani obdruže italijanski, s Hrvati hrvatski, z Slovenci slovenski, ako to oni žele.

Ali je s tem, da Hrvatom hrvatski, Slovincem slovenski piše, kaj krivega Italijanom? Ali je njegovo postopanje graje vredno?

Ne, ampak vse hvale vredno od vsakega poštenega in pravičnega človeka, bodi-li on, katere koli narodnosti hoče.

Mi mu iz vsega srca čestitamo, in vroče želimo, da bi se v njegov vzgled v gledali vsi isterski okrajni glavarji.

Vse narodnosti dajo državi vojake in denar; vse narodnosti so ne le po božjih in prirodnih, temuč tudi po pisanih, od državnega zbora napravljene, a od cesarja potrjene postavah enakopravne. Vsi imajo po postavah enake ne le dolžnosti, temuč tudi pravice.

Če koperski okrajni glavar za Hrvate hrvatske, za Slovence slovenske, kakor za Italijane italijanske dekrete piše, on kaže s tem, da je pravičen, da je nepristranski, da so mu vse narodnosti enako ljube; on kaže s tem, da ni za njega zakon mrtva beseda, ampak da ga hoče uresničiti, kolikor je v njegovej moči; on s tem najbolj dokazuje svojo zvestobo in

vsakega sela Sosedske graščine na Dunaj o naših pritožbah k cesarju odpravili, opavili so toliko ko nič. Zato smo sklenoli pomagati si sami. Zanašamo se na podporo iz Kranjske in Štajerske, in nočemo mirovati, dokler se nam ne polajšajo naše težnje in bremen.

»Kaj pa hočete Vi, Hrvati?« popraš kovač Sterc.

»Potolči vse, kar nosi gospodsko sukno«, oglasi se čevljar Planinec.

»Tega nečemo«, zavrne ga Elija nevoljno. »Mi ne grabimo po tujem blagu, ampak hočemo svoje blago obvarovati. Mi čemo enega kralja, a ne sto gospodarjev, ki nas samo derejo. Ako zmagamo, napraviti hočemo cesarsko namestništvo za slovenske pokrajine v Zagrebu, davke hočemo sami pobirati in sami granico proti Turku braniti, v drugem se pa čemo polivati presvitlemu cesarju samemu.«

Tako se je bil na tem samotnem kraju in drugod dogovoril punt, upor zoper gospodo in grajščake, ki se je imel takoj po novem letu (1573) začeti.

Na Hrvatskem so se kmetje okoli Sosed, Stubice, Brdovec, Stupnika in Kraljevega vrha uže spomlad (1. 1572) skrivaj sbajali in premišljevali, kako bi svoje stanje zboljšali. Začetkoma so pač mislili, le nekatere nadloge odpraviti, pozneje so pa postali predrznješi in sklenoli sploh maščevati se nad gospodo, ki jim je naložila čezmerno veliko bremen. Iz omenjenih hrvatskih vasi, kder je punt vrejevala

ljubezen do cesarja in njegove rodovine; on s tem dokazuje, da je pravi uradnik.

Če se pa zavoljo tega na njega graja, če mu se to za greh ušteva, in ako bi bil on edini glavar v Istri, koji tako dela, potem bi bilo to najboljšje razjasnenje stanja v Istri.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Austrijska delegacija je izvolila kneza Czartoryskega z 35 glasovi za načelnika, 17 glasovnic je bilo praznih; grofa Hohenwarta pa z 28 glasovi za njegovega namestnika, 24 glasov je dobil grof Coronini. Czartoryski je v svojem govoru naglašal, da je mir vsem narodom potreben, in da se vse vlade prizadevajo mir ohraniti. Delegacija se more tedaj pri posvetovanju proračuna za vojsko ozirati na stanje državnih financ in bo pred očmi imela, da je dosežek enakotežja v državnem gospodarstvu vedno nujniši; z druge strani pa se ne dá motiti, da vse dovoli, kar je neobhodno potrebno, da bo država pripravljena in orožena, da odbije vsako pretenje na njeno čast, interese in pravico narodov. Brez edinstva ni mogoča nobena resnična oblast, zato se mora delegacija visoko čislati, ker ona omogoča bratsko slogo z ogerskimi narodi za mogočnost in edinstvo države. Czartoryski je končal svoj govor z navdušenim nazdravom cesarju, ki očetovsko skrbi za varstvo pravic vseh njegovih narodov. — Za načelnika v proračunskem odseku je bil izvoljen grof Hohenwart.

Ogerska delegacija je izvolila kardinala Haynaldia za načelnika i za njegovega namestnika Ljudevita Tiszio. — Načelnik se je zahvalil za skazano mu zaupanje ter pozval delegacijo na vspešno dele pri reševanju tako važnih nalog, klical je božji blagoslov na preljubljenega očeta ogerskega ljudstva, z sijajnimi človeškimi in vladarskimi kreposti navdahnjenega ogerskega kralja in na vladarsko hišo.

Cesar je 25. t. m. ob enej uri popoldne sprejel avstrijsko delegacijo, eno uro poprej pa ogersko delegacijo.

Na nagovor načelnika je cesar odgovoril, da je Avstrija z vsemi zunanjimi državami v prijateljskih razmerah. Vse vlade se prizadevajo, da narodom ohranijo toliko potrebni mir. Predrugičba v armadi zahteva nekoliko naredeb za ojačenje vojske in povišanje potrebščin za to, pri tem pa bo vlada ozir jemala na finančno državno stanje. Ker je v Bosni in Hercegovini nastal mir in red, pomanjša se tam število vojakov in prihrani se

zlasti trojica: *Gobec, Posavec in Gusetič*, pošiljali so se mešetarji na vse strani, zlasti v slovenske dežele vabiti ljudi, naj pristopijo k upornikom. Kdor je pristopil, moral je priti, da bo name ne puntarjev pospeševal, in v znamenje svojega pristopa si je zataknil zimzelen za klobuk. Večkrat so katerega prevarili s tem, da so mu cesarski grb pokazali, kar jasno dokazuje, da so od cesarja pomoči pričakovali in so naravnost želeli polati se pod njegovo varstvo. Dogovorjeno je bilo, da se petelinovo perje pošlje vsem v znamenje, da se imajo dvignoti. Za vojskovodjo je bil *Ilija* odločen. Število puntarjev, kat-ro je vodil, utegnolo je 20.000 dosežati. Ilija je bil izdelal poseben vojni načrt, po katerem se je nekoliko tudi ravnal, dokler mu je bila sreča ugodna. Nameraval je iz Hrvatskega prodreti v *Brežice*, združiti se s tukajšnjimi km-ti in en oddelek poslati skoz *Krško* in *Kostanjevico* v *Novo mesto*. Sam pa je hotel udariti ob *Savi* in *Savinji* v *Sevnico*, *Laško* in *Celje* na *Vranks*; od tod celo v Ljubljano, da pot pripravi do bregov jadranskega morja. Ilija sam bi pa bil mahol proti *Rogatici* in od tod na Hrvatsko.

Tretja četa, ustajniki iz Stubice, pa bi imeli nalogo, domačiji varovati proti staremu neprijatelju Turčinu, ki bi utegnil to prilžnost porabiti in skočiti čez nezavarovane meje.

(Konec prihodnjič.)

troškov, tako, da bo mogoče upravne troške pokriti z dohodki teh dežel. — Potem je cesar nagovoril najprej načelnika Czartoryskega in Hohenwarta, potem pa vse delegate. Z grofom Coroninijem je govoril več minut o goriških zadevah in goriškem deželnem zboru.

Na Dunaji je bila 23. t. m. v ministerstvu zunanjih zadev podpisana *pogodba o železnicah* na balkanskem poluotoku; podpisali so jo poslanci vseh vdeleženih držav.

Vnanje dežele.

Dunajski vrhovni škof dr. Ganglbauer je prišel 24. t. m. v Rim ter obiskal kardinala Jacobinija. On se najprej zahvali papežu za gorko sočutje, katero je papež kazal pri praznovanju dvestoletnice v spomin očetja Dunaja od turške sile.

V Albaniji so zopet nemiri; na albanskej meji stanujoči Trepici so podrli mejnike, katere je ukazala postaviti črnogorsko-turška komisija za določitev turško-črnogorske meje. Albanski governor Hafis paša je odpoval s tremi bataljoni vojakov proti Trebecem, da mir napravi in komisijo varuje.

Grški kralj se je 25. t. m. iz luke Brindisi na Grško vrnil.

Barona Rotschild in Hirsch sta veliko zemljišč nakupila v Palestini, kder hočeta napraviti judovske naselbine, ki se bodo pečale s poljedelstvom. Mi temu pristavljamo, da so v Palestini take naselbine uže bile, a naglo popolnoma propale, ker judu trdo delo nič ne diši i toraj ni za poljedelstvo, on brez trgovine in oderuštva ne more živeti; zato od teh naselbin ne pričakujemo nobenega vspeha.

Kitajska vlada je poslala francoskej pismo, v katerem zahteva, da ima biti anamitski vladar podložen le kitajskemu cesarju, sicer pa samostojni, kakor je to bilo pred letom 1873, da ima Kitajska edina gospodarstvo na Rudečaj reki, a odprla bi to reko za prosto trgovino vseh narodov.

Dopisi.

Iz tržaške okolice 24. okt.

Nedavno sem si nekoliko ogledal tržaško okolico. Veselilo me je, ko sem videl, kako tu in tam v marsičem napredujejo, ali vsaj si prizadevajo z velikim trudom, pa tudi vžalostilo me je, ko sem marsikde opazil, kako se drugi malo brigajo za red, snago in lepoto. Ali ni snaga, red in lepota vedenje sploh prvi pozor — da nas ne bodo vedno z nemarneži, nevedneži i neomikanci itd. pitali? To je gotovo! Saj se lahko vsakdo prepriča, kako so oni hvalljeni, kateri imajo vse v prav lepem redu in snažno; naopak pa, kako so drugi prezirani, kateri se za to malo ali pa celo nič ne brigajo. Prašam vas, ali stane red in snaga res toliko, da se ne more vzdržati?

Zadnjič sem bil v Ketinari, kateri kraj sem uže večkrat ogledal in bil sem vselej zadovoljen, posebno z lepo oskrbovanim pokopališčem. Tam se sicer ne nahajajo veliki in dragoceni nagrobniki spominki, ali vendar me je veselilo, ko sem videl, kako je vse lepo posnaženo in očiščeno. A zdaj sem našel drugače, zdaj se ne vidi družega, nego visoka suha trava. Stari mežnar, ki je imel v skrbi pokopališče, mnogo se je trudil, da je bilo lepo in čisto, a novi mežnar ga preveč zanemarlja, če tudi za delo na njem dobiva letnih 80 gld.

Iz Podgrada, 23. oktobra.

Kmetje! Jako radi se potožite, da vam gre slabo. Če vas pa klo vpraša, zakaj, sami ne veste prav. Ako bi vse dobro premislili, spoznali bi, da ste dostikrat sami krivi, ako vam ne gre prav. Poslušajte tedaj, jaz vam povem nekatere resnice.

Za danes stojimo pri vaših pravih. Tajili ne boste, da so vaše pravde mnogokrat nepotrebne. Veste pa, kaj je to: zakotni pisac? Tako se pravi tistemu, ki tožbe dela, pa nema pravice za to. Vi mu pravite celo gospod in se mu odkrivete. Vi mislite tudi, da je Bog ve, kako učen. Zares pa ne zna prav nič. Veste, kaj se pravi nič? On se zastopi na pravde, kakor zajec na bobeni! Zapeljuje vas in nagovarja za tožbe zato, ker mu nese. To je črv, ki vam gloje meso in kosti. In vi ubožci se dajete takemu v roke!

Včasih se vam zaadi, da se vam krivica godi. A namesto da bi vse dobro premislili, ali pa, da bi se posvetovali s pametnim in poštenim človekom, greste naravnost k zakotnemu pisacu, k sleparju, ki komaj čaka, da bi vam izsesal krv in mozeg. Ta vam potrdi vse, kar mu poveste. Še več. Začne vas nagovarjati in pridušati, da vaša stvar je pravična, da krivice ne smeste več prenašati. Pravdo da morate zažeti in tudi dobiti. On vam ve vse natanko razložiti in dopovedati. Na zadnje se čudite sami sebi, kako ste mogli tako dolgo in toliko krivico prenašati. Precej ste v mreži, kakor muha v pajčevini. On vam pove vse postavbe in paragrafe, a tudi ne pozabi delati računa, koliko je treba za štemplje, i za njegovo pisarijo. To je glavna stvar. Vi vse verjamete, a ne pomislite, da je to potepuh, ki vas odere na meh, kakor se po domače pravi. Ne smilijo se vam soldi, za katere ste trdo delali in se potili. Radi mu plačate, kolikor hoče imeti. Tudi če je doma še večja potreba, samo da je pravda zapeta.

Zgubili ste! Zopet greste k zakotnemu pisacu prašat za svet. Vsaj on več ve, nego vsak dohtar, kaj ne? Čudi se, kako je mogoče, da ste zgubili. Naravnost vam pove, da ta pravica ni prava. Vsaj on natanko pozna ta in ta in ta paragraf. Če njega poslušate, ne morete zgubiti. On uže pokaže sodniji, kako se mora soditi. Precej treba rekurirati. A treba je zopet toliko štempljev. Pa tudi zakotnemu pisacu treba par goldinarjev za pisarijo. Kaj mislite, da je on zastoj kupil svojo veliko učenost? Ne pomagajte nič. Le odprite možnjo in odštejte mu denar, za katerega imate toliko krvavih žuljev na rokah.

Rekurz je tudi zgubljen! Vi ste obsojeni, vse troške plačati. A vaš dobri prijatelj, zakotni pisac, še ne obupa. Zdaj bo največ zaslužka, tako si misli. Še na Dunaj pojdemo, naša stvar je pravična in zgubiti ne moremo. Tam na Dunaji vse drugače sodijo. Tako vas ve napeljavati. In vi zopet verjamete. In zopet treba vošnja spraznoti. A vse nič ne pomaga. Zgubili ste in — krava je zapravdana, ali pa tudi dve. Morebiti še več. Morebiti pride še kmetija na bobeni! Ali pa vas je ta brezvestni človek zapeljal celo do krive prisege in — zaprejo vas. Vi ste zgubili poštenje in premoženje.

Kmetje! Odprite vendar oči in premislite, koliko vas tak človek zapelje v nesrečo, iz katere si ne morete pomagati. Ne dajajte se slepti od taci ljudi, ki nemajo srca za vas, pač pa za vašo mošnjo. Kakor sem uže rekel: zakotni pisac je črv, ki vam gloje meso in kosti. Ogibajte se ga. Ogibajte se pa tudi tistih, ki zakotne pisace porivajo na prva mesta. Ti tudi niso vaši prijatelji.

Enaki zakotnim pisacem so zakotni mrčini, ali pa še huji. Vsaj dražji so. O teh pljavkah na drugikrat katero rečem. Vaš prijatelj.

Z Notranjskega 20. okt.

Leto inja letina ni ena najboljših. Poljski pridelki so sploh pili, in poglavitni živež — krompir — obnesel se je prav slabo. Sadje, eiloli pripomoček za kakošen krajaar, ohrodilo je v tako pičlej meri, da ni omembe vredno. Kodar trta raste, dala je zraven družih pridelkov še največ in sicer izredno dober pridelek gledé dobrote. Sena se je pridelalo še precej, vendar niti seno ne pokrije neštevilnih kmetijskih potreb in sicer tem manj, ker bode ga moral ubogi kmet uže sedaj za slepo ceno prodati. Nastopek temu pa bode slaba reja živine, in še talsto bode naposled primoran — se ve da njej vrednosti — ceno prodati. Ljudstvo uvidevši vse to, začelo je premišljati, kaj hoče storiti, da si ohrani saj bomo življenje. Domači pridelki ne bodo nikdar zadostavali za preživljenje; ljudstvo je zadolženo še od poprejšnjih let; davkarski eksekutor bode trkal vsak dan na vrata — kaj je tedaj preostaja ubogemu družega, nego iti v tujino si zaslužka iskati.

Zalostne podobe prave — ne le predstavljajo igre — splašile in ožlostile so marsikateremu njenemu igralcu — boremu življenju — trpinu — obraz, in plašeč se pred temi ostudnimi podobami, vzklíknol je: kaj mi hočeš! strani od mene! — Ali zaman; njegov vzklík mu ni pomagal, grozna pošast se mu je bližala čedalje bolj, tako, da mu ni preostajalo družega, nego umakniti se jej v daljno tujino, ako si je hotel ohraniti svoj život pred njo. »Da, v tujino gremo!« razlegal se je bolestni klic ubogih očetov pred malo dnevi, ko jih je na tisoče šlo samo iz Notranjske, po svetu si kruha iskati. Vsakako so to žalostni živenski prizori, kateri se vsako leto v večer meri ponavljajo pred našimi očmi. Kam pridemo, ako se bode to še kaj časa ponavljalo? Kakova postano naša zemljišča, naša posestva? Za Boga svetega, ne držimo več krogem rok, ampak poprimo se dela — izjemnega, težavnega a hvaležnega dela. Rešimo ubogo ljudstvo in njega imetje iz propada, v kateri se čedalje bolj vali. Obč. predstojniki, gg. duhovniki, ljudski zastopniki, badite ljudstvo iz poprijete se ga letargije, kažite mu

opaša 19 do 21 gld., cvebe 16 do 19 gld.,
Eleme 20 do 25 gld., Sultanina 22 do 40
gold.

Olje. — Cene trdne, nespremenjene;
namizno 70 do 88 gld., jedilno 40 do 44
gold.

Petrolje — vedno viša cena; tendenca
dobra za še višje cene; denes stane pe-
trojke 11 1/2 do 11 1/4 gld.

Domači pridelki. — Fižol še precej
iskan, po 11 gld. radeči, 13 do 13 1/2 gld.
koks. — Maslo 88 do 98 gld.

Žito. — Pšenica ruska 10 do 10 1/2 gld.,
koruza podonavska 7 gld. do 7 gld. 10 kr.

Les. — Cene trdne.
Seno — dobro konjsko 1 gld. 20 kr.
do 1 gld. 60 kr.

Borsno poročilo.

Borsa je nekoliko bolj živahna; ten-
denca kurzov je jako trdna, kurzi držav-
nih papirjev so celó malo poskočili.

Dunajska borza

dne 26. oktobra.

Enotni drž. dolg v bankovcih 78 gld. 65 kr.	
Enotni drž. dolg v srebru 79	15
Zlata renta	99
5% avst. renta	33
Delnice narodne banke	840
Kreditne delnice	283
London 10 lir sterlin	120
Napoleon	9
C. kr. cekini	5
100 državnih mark	58

Neobhodno potreben

vsakemu stanu je koledar za pre-
stopno leto 1884 s kašipotom po Trstu
in mnogim podučnim berilom. Kedor
ga hoče imeti, naročiti si ga mora
prej ko mogoče pri upravnistvu „Edi-
nosti“ ali pa v „Novi tiskarni“, Via
Torrente. — Velja za naročnike lista
»Edinosti« in za ude del. podp. dru-
štva 60 soldov, za vse druge pa 80
soldov.

C. k. priv. tovarna

Leopold Tadesko & Comp. Dunaj.

Najelegantnejše

obleke za gospode in otroke, kakor
tudi narodne obleke za male in
odraščene dečke.
Velikanska zbirka po stalnih naj-
nižjih le mogočih cenah.
Posebnost »Nouveautés«.

Podružnica pri

ALEKSANDRU E. SENSTAEDTER
v Trstu, Co. so št. 2.

Vincencij Hmeljak,

mehanikar

Corsia Giulia 666.

Odlikovan na trža-

škeji razstavi leta

1882.

izdeluje ročne mlince za vsakovrstno žito
po najnižji ceni, namreč od 65 do 180 gld.

Nova prodajalnica

železnine in kinkalij

«Al. Vomero Verde»

(na lesnem trgu) Piazza delle legna 2.

pod palačo Tonello

Lastnik prodajalnice ponuja slavnemu
občinstvu raznovrstno kuhinjsko opremo in
raznovrstne orodje za rokodelce in polje-
delce. Predmeti za konjsko vprego itd., vse
po najnižji ceni.

Sé spoštovanjem

M. Vlavinich.

Alojzija Mayer-jeva

trgovina piva v stekle-
nicah v Ljubljani

priporoča izvrstno ex-
portno marcno pivo iz
pivovarne bratov Ko-
zler-jev v zabojih po 25

in 50 steklenic.
Garantira se šest mesečna obstojnost
tega piva.

Nova tiskarna

Via Torrente št. 2. v Trstu.

100 vizitnic od 50 do 70 soldov,
1000 kuvertov za trgovska pisma v
različnih barvah z firmo po naročilu
gld. 2.70.

Danes, 27. oktobra 1883.

odpre se

nova lekarna

pod imenom

„ALLA GIUSTIZIA“ („K PRAVICI“)

na

trgu železnične postaje (Piazza della Stazione).

Lastnik

MARKO RAVASINI.

Novo krčmo odpre v nedeljo podpi-
sani na Grečl

„pri Šanci“.

Točil bode le dobro svoje lastno vino.
Istorski refošk in prosekar po najnižjih
cenah. Priporoča se za obilni obisk

Jakop Ferluga,
lastnik krčme.

Gospodu

Gabrijelu Piccoli,

lekarnju

v Ljubljani.

Vaša »Francova

esencia« je edino

zdravilo, ki se mo-

jemu želodcu pri-

lega. Po vsakem

zavžitju mi je lažje

in bolj.

Kamnje pri Čer-

nici 1883.

Josip Sordal, župnik.

Enajst let že trpim na zabasanji in he-

metojidih in ne poznam ga zdravila, da bi

mi toliko pomagalo, kakor Vaša »Fra-

ncova esenca«, za katero se Vam najlepše

zahvaljujem.

Ivan Zehrou, Gorenje Ležeče, Kranjsko.

Prosim, da mi odmah pošljete 100

steklenic Vaše izvrstne »Francove esence«.

Aleksandrija v Egiptu meseca avgusta 1883.

Marija Dolinska.

Prosim udajno za 24 steklenic Vaše

»Francove esence«, ki je nedvomljivo naj-

boljši pripomoček zoper kašelj, hemeroidje,

mrzlico v želodcu in gliste.

Pulj meseca decembra 1882.

Josip vitez Scordali, c. k. policijski komisar.

Vaša »Francova esenca« s sijajnim

vspedom rabim. Prosim odmah za 24

steklenic na povzetje, 16-2

Trdnjava Ivanič na Hrvaškem avgusta 1883.

Josip Marušič, usnjarski mojster.

Francova esenca je pomagala že tiso-

čerim ljudem, kakor je razvidno iz za-

hvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobi.

Ta esenca ozdravi bolezn v želodcu in

trebuhu, krč, božast, trebušno in preme-

njalno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zla-

tenico itd., ki so vse nevarne, če se v

pravem času ne ozdravijo. Steklenica 10 kr.

Čuda obrtnosti.

Le 4 gld. 50 kr.

s c. k. patentom prevadena

ura z nihalom

z nabijalom in kazalom dne-

(vov datuma)

iz najfinjšega, poliranega orehovega lesa, lepo

kornizirana z nihalom in bronovimi uteži.

Razun teh prednosti ima ta ura nepre-

pladljivo lastnost, da se v noči

nje c. k. patentirano kazališče sveti

v najlepšem, vijoličnem, žarobno lepem sijaju

in se za intenzivno svetilno moč

jamči 10 let

Ta zbog nje prednosti jako ugodna ura,

je prepotrebna vsakemu, posebno zato, ker

naznanja tudi dneve, in sicer je nad kazališčem

ure drugo kazališče, na katerem so v rdeči

barvi dnevi od 1 do 31, katere dneve vsak

dan kaže poseben kazalec, katerega pomika

sam mehanizem ure naprej.

Stotine in stotine odjemalcev, kateri so

videli in kupili to ura, so bili kar očarani za-

rad š. nepoznane.

Svarilo.

Vsaka moja ura ima na kazališču pozlačen

napis »Patent«.

Naročbe, katere se izvršujejo le s povzet-

jem, ali pa proti pošiljavi denara z naročbo.

naj se pošiljajo na adresi: 3-2
Patent-Pendel-Uhren-Fabriks-Depot
SCHAPIRER.
WIEN. II. Schiffamtsgasse 20.

Nič več kašlja

10-3 Prani čaj
napravljen po lekarničarju

G. B. Rovis, v Trstu, Corso 47

ozdravi vsak kašelj, še tako trdovraten,

kakor to spričujejo mnoga naročila, spriče-

vala in zahvale, ki dohajajo od vseh

strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov.

Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin

in čisti kri, ima dober okus in velja en

zavoj za 8 dni 60 soldov.

Omenjena lekarna izdeluje tudi pite

za prestenje života in proti madroni iz

soka neke posebne rastline, katerih uspeh

je velik, posebno pri zaprtem trupu, že-

lodebnih boleznih itd. in se lahko uživa

o vsakem času brez obzira na dijeto. Ena

škafija velja 30 soldov.

Plašter in tudi tinktura proti kurjim

očesom in debeleji koži — cena 3 plaštrov

za kurja očesa 20 soldov. — Ena steklenica

tinkture 40 soldov.

Edina zalega v Trstu v lekarni Rovis,

v Gorici v lekarnah Cristofaletti in Pontoni,

in v Ajdovščini v lekarni Guglielmo.

V tej lekarni govori se tudi slovenski.

Telegram!

Oskrnitvo falirane velike angle-britiške fa-
brike srebrnih izdelkov prodaje vse izdelke zelo
pod fabriško ceno. Kdor pošlje, ali se naroči
po povzetti 8 gld. 50 kr., dobi prav krasno
namiznico iz najfinjšega angle-britiškega srebra
(ki je poprej veljala gld. 40.) Vsak naroč-
nik dobi pisмено poročstvo, da namiznica
ostane 10 let bela.

6 namiznih nožev, z izvrstno jekleno ostrino,
6 pravih angl. br. srebrnih vilic iz enega kosa,
6 masivnih angl. br. srebrnih namiznih žlic.
6 mas. anglo-brit. srebrnih žlic za kavo.

1 težko angl. br. srebrno veliko žlico za juho,
1 mas. anglo-brit. srebrni krčulj za mleko,
6 izvrstnih angl. br. srebrnih podložnikov,

6 angleških desertnih žlic,
6 angleških brit. desert vilic,
1 izvrstna poperica in cukrovnica,

6 lepih masivnih kupic za jajca,
6 najlepših angl. br. srebrnih žlic za jajca,
1 krasna tasa iz anglo-brit. srebra 30 cmtr.

dolga,
1 čajnica najfinije vrste,
2 krasna salonska avcnička,
4 najfinije tase za sladkor z visokimi nogami,

65 kosov stane vse skupaj gld. 8.50.

V dokaz, da moje naznanilo

ni sleparija

zavežujem se javno, če blago ni po volji, vzeti

ga nazaj brez ugovora, tedaj brez vsake rizike.

Od drugih trdih naznanjenih namizna oprava

z marko »pravo zboljšano srebro Britanla« je

navadna šara in jaz takšno blago na zahtevo v

enakem številu dajem po 1 gld. ceneje, nego

drugi.

Kedor hoče tedaj dobiti dobro in pristno

blago, naj se, dokler je kaj zaloge, zaupljivo

obrne.

MORITZ STERN,

Wien, II. Vereinsgasse 15.

Za centralni Depot fabrike Anglo-briti-

škega srebra.

Prah za čiščenje zgoraj omenjenega blaga

se dobiva v večjih škafijah pri meni. — Škafija

velja 15 kr.

Filialke v Parizu in Londonu. 6-2

„Pri Tirolcu“

gostilno precej za Portico odpre
podpisani v saboto 27. oktobra,
kar naznanja slavnemu občinstvu. V za-
logi ima vedno dobro pivo; točil bode vsake
vrste vina po primerno nizki ceni, stregel
bode z dobro kuhinjo, prejemal naročila za
kosila tudi izven gostilne. Za točno in
ceno postrežbo no vedno skrbno.

3-2 Andrej Zaler,
gostilničar.

Na vse prebivalce Avstro-Ogerske. Nujni oklic!

Zarad podedovalne razdelitve so dediči
121 let obstoječe trgovske hiše Ivan Karol
Kenzschmidt v seji dne 1. junija t. l. skle-
nili, da dajo v naj-m doseđanje prostore
1. novembra 1883 in prodajo vse v zalogi
nahajajoče se razno blago po ceni, kar
stanejo le surovine dotičnih izdelkov, to-
re skorozastonj, da bodo le
mogli prostore sprazniti do 1. novembra.

To le blago je še v zalogi:

4500 ženskih košulj iz najfinjšega angle-
škega šifona s pravimi avcarskimi
veznimi vstiki, resnično umetne ve-
zarje, po gld. 1.50 komad in gld. 16.50
tucat.

1500 ženskih nočnih korsetov prav iste
baže, prav dolgih in po vsej dolžini
vstikami avcarskimi vezanimi, naje-
legantnejše napravljene, prava kra-
sota za vsako damo, komad gld. 1.50,
tucat po gld. 16.50. Iste iz težkega
parheta komad gld. 1.60

5600 spodnjih kitelj iz najfinjšega narav-
nega platna, okrašenih s švicarskimi
svilnatimi portami po gld. 1.40 komad
gld. 15.50 tucat. — Iste iz rudečega
kretona, komad gld. 1.50, tucat gld. 16.50,
iz težke klobučevine komad gld. 1.75.
Iste iz samega težkega sukna, z barvano
volno vezane, plisani z volanti in
zobki komad gld. 2.50.

250 tucatov ženskih gač iz najfinjšega
barheta, bogato nališanih z zobci, kom-
pletno velike par po gld. 1.25, tucat gld. 14.

3560 moških košulj iz najfinjšega angle-
škega šifona, čveteročetnata prsa,
gladka ali vezljana različnih mer okolo
vratu, po gld. 1.50 komad, ali gld.
16.50 tucat.

1500 tucatov pregrinjnih garnitur iz da-
masta z vtekanimi silkami cvetic itd.
obstojećih iz prta in 12 tavalov po
gld. 2.85. neobhodno potrebno za
vsako hišo, po neizrečeno nizki ceni.

2000 turških brisalnic, vsak komad posebej
denjen, z rdečimi dolgimi franžami,
prekrasno blago, tucat gld. 3.75.

2000 velikih ženskih fačolov za čez rame
iz najfinije berlinske volne z dolgimi
franžami v raznih barvah, kakor be-
lih, rujavih, drapanih, karlanih, tur-
ških, komad gld. 1.20, tucat 12.50.

400 pled-ov za potovanje najtežje baže,
jako velikih, iz težkega in dobrega
sukna tkani, po elegantnih angleških
vzorih, kakor: rujavi, sivi, mešane
barve, najfinjših s temnim robcem in
bogati franžami, kateri so rabljivi
kot najlepša obleka, potna, posteljni
kolter, šal za dame rabljivi, še celó
po 20 letnej rabi, se lahko iz njih na-
rede dve elegantni obleki, po katerih
se prihranijo suknje in povrhne suknje

1. vrste poprej gld. 15, zdaj le gld.
5.85, 2. vrste poprej gld. 12, zdaj le
gld. 4.85 komad.

300 kosov platna za hišno rabo 30 vatlov,
teški, najboljši izdelek za hišno rabo
komad 5.50.

Ker cene pavole rastejo, bodo v
kratkem še enkrat dražje, torej pri poro-
čamo k hitre naročbi

500 svilnatih posteljnih kotrov iz težke
lionske svile, višnjeve, bele, rudeče,
belo in rdeče pisane komad gld. 4-
jako nizke cene.

350 garnitur francoskih pregrinjal obsto-
jećih iz dveh posteljskih pogrinjal in
enega pregrinjala za mizo z krava-
tami iz baržuna, krasno delo in stane
vsa garnitura, to je vsi 3 komadi
skupaj le gld. 7.50.

5000 tucatov prestralj iz dobrega teškega
platna za vsako, še tako veliko po-
steljo komad gld. 1.35, tucat 15

Vsak odjemalec blaga v vrednosti
najmanj gld. 15. — na enkrat dobi remu-
neracijo, ali brezplačno eno švi-
carsko uro iz francoskega pozlačenega
brona Plast